

ЖЫЦЦЁ І ДЗЕЙНАСЦЬ АЛЯКСЕЯ БАДЗІЧА

В. В. Прыходзька

УА МДПУ імя І.П. Шамякіна

Усявышні ніколі не адмаўляў прываслаўным хрысціянам Хоцімшчыны ў заступніцтве, дараваў усе вольныя і нявольныя грахі, і паслаў у 1958 годзе ў іх прыход дастойнага пастыра, іерэя Аляксея Бадзіча. Аляксей Пятровіч Бадзіч нарадзіўся 25 чэрвеня 1929 года. Сялянка з вёскі Ражковічы Пружанскага павета Беластоцкага ваяводства Польшчы Аляксандра Анісімаўна Бадзіч, спяваўшая ў хоры, нарадзіла яго прама ў прытворы мясцовай царквы. Гэта быў знак звыш.

Сваю духоўную дзейнасць Бадзіч Аляксей пачаў на хоцімскай зямлі у Свята-Пакроўскім храме 21 жніўня 1958 года. Прадпрымаўся неаднаразовыя спробы з боку ўладаў перашкаджаць працы храма. Так, у 1962 годзе ўлады планавалі знесці капліцу, але на абарону перад бульдозерам ўсталі бацюшка і вернікі са свечкамі. Неўзабаве да капліцы быў прыбудаваны алтар, такім чынам храм быў пераабсталяваны ў царкву. Святара забралі ў міліцыю, дзе Бадзіч Аляксей быў жорстка збіты.

Прычынай закрыцця Свята-Троіцкага сабора паслужыла антырэлігійная палітыка, якая праводзілася ва Усходняй Беларусі з вясны 1929 года. Былі спалены іконы, абезгалоўлены храм, была разбурана званіца. У будынку закрытага сабора з 1938 года знаходзіўся банк, крыху пазней школа механізацыі, збожжасклад, а ў наступстве – Дом культуры.

Трываючы боль і прыніжэнне, святаром Аляксеем Бадічам было сабрана 8750 подпісаў за аднаўленне царквы. У 1992 годзе будынак Свята-Траецкага сабора быў вернуты вернікам. Аднаўленнем і рэканструкцыяй сабора заняўся Аляксей Бадзіч. Работы зацягнуліся на доўгія гады, так як сродкаў было недастаткова. Грошы збіраліся святаром па гарадах Беларусі і Расіі, гэтак жа міласціна збіралася і на вакзалах Масквы. У выніку былі адноўлены вежы купалоў, пабудаваны вароты і агароджа, дзве капліцы.

Сёння Свята-Троіцкі сабор – гэта прываслаўны храм Магілёўскай і Мсціслаўскай епархіі ў гарадскім пасёлку Хоцімск Рэспублікі Беларусь. Пры саборы дзейнічае царкоўна-прыходская школа з дзіцячым царкоўным хорам, бібліятэка, гурткі, створаны царкоўны хор. Штогод праводзіцца Калядная ёлка для дзяцей і шэраг іншых духоўна-асветніцкіх мерапрыемстваў. Свята звону з’яўляецца па праўдзе вялікім дасягненнем. Справа ў тым, што званіца Свята-Троіцкага сабора – адна з лепшых у Рэспубліцы. “В 2004 году в честь 60-летия Победы на пожертвования был отлит и доставлен в Хотимск колокол для Свято-Троицкого собора. Его вес 1280 кг.” [1, с. 54]. У Беларусі такі звон быў адліты ўпершыню.

91-гадовы святар (пашпарт якога робіць яго на 3 гады маладзейшы) штодня ўстае а 5-й гадзіне раніцы, каб да пачатку Літургіі, здзейсніць праскамідыю. Двойчы ў месяц, а яшчэ абавязкова 9 мая, Архімандрый Кірыл памінае 11 тысяч чалавек, якія загінулі ў гады Вялікай Айчыннай вайны – жыхароў Хоцімскага раёна. Святару прыйшлося самому шукаць імёны: абыходзіць брацкія магілы, сустракацца са сваякамі

загінулых. Імя, год і месца спачынку кожнага беражліва ўнесены рукой святара ў жалобную кнігу.

«В числе реликвий собора — уникальная коллекция церковных облачений, самому древнему из которых 350 лет, оно носилось ещё при Иоанне Грозном» [1, с. 61].

Архімандрыйт Кірыл узнагароджаны ордэнам князя Уладзіміра II ступені за духоўнае выхаванне насельніцтва раёна, а таксама ўзнагароджаны медалём прападобнага Сергія Раданежскага II ступені. У 2002 годзе архімандрыйт Кірыл быў удастоены прэміі Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь «За духоўнае адраджэнне». За руплівую працу ў 2013 годзе айцец Кірыл быў узнагароджаны ордэнам Свяціцеля Кірылы Тураўскага экзархам Беларусі мітрапалітам Філарэтам.

Але галоўнай справай жыцця архімандрыйта Кірыла з'яўляецца завяршэнне ў 2015 годзе 20-гадовай працы па абнаўленні сабора. Сёння сабор Святой Тройцы ўваходзіць у спіс гісторыка-культурных помнікаў Рэспублікі Беларусь.

Спіс выкарыстанай літаратуры

1. Болдовский, А. Жемчужина Хотимска. Собор Святой Троицы 1873-2008 / А. С. Болдовский. – Могилев: Могилевская областная укрупненная типография имени С. Соболя, 2004.